

Εμπιστεύσου τον Κύριο

Εδάφια κλειδιά:
*«Ἐλπίζε ἐπὶ Κύριον ἐξ
όλης σου της καρδίας,
καὶ μὴ ἐπιστηρίζεσαι
εἰς τὴν σύνεσίν σου.»*
— *Παροιμίες 3:5*

Επιλεγμένα εδάφια:
Παροιμίες 3:1-12

ΕΞΕΤΑΖΟΝΤΑΣ ΤΟ
μάθημά μας, παραθέτουμε τα ακόλουθα, που προηγούνται του βασικού εδαφίου μας. «1 Υιέ μου, μὴ λησμονῆς τοὺς νόμους μου, καὶ ἡ καρδιά σου ἀς φυλάττῃ τὰς ἐντολάς μου. 2 Διότι μακρότητα ἡμερῶν καὶ ἔτη ζωῆς καὶ εἰρήνην θέλουσι προσθέσει εἰς σε. 3 Ἐλεος καὶ

ἀλήθεια ἀς μὴ σε εγκαταλίπωσι· δέσον αὐτάς περὶ τὸν τράχηλόν σου· ἐγγάραξον αὐτάς ἐπὶ τὴν πλάκα της καρδίας σου· 4 οὕτω θέλεις εὐρεῖ χάριν καὶ εὐνοίαν ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων.» (Παρ 3:1-4) Συγκεκριμένα, αὐτό ἦταν μια υπόσχεση πρὸς τὸν Ἰσραὴλ σύμφωνα με τοὺς ὅρους της Διαθήκης τοῦ Νόμου. Ωστόσο, κανεὶς δὲν ἀπέκτησε αἰώνια ζωὴ ἐπειδὴ, ὡς ἀμαρτωλοί, δὲν μποροῦσαν νὰ ἀνταποκριθοῦν στο θεϊκὸ πρότυπο της τελειότητος.

Ὅσοι δέχονται τὸν Χριστό καὶ τηροῦν τὴν ἐντολὴ Του νὰ ἀγαποῦν ὁ ἓνας τὸν ἄλλον, ὅπως τοὺς ἀγάπησε, με βάση τὴν πίστη, θὰ λάβουν στὴν πραγματικότητα τὴν ἀφθονή, ἀθάνατη ζωὴ στὴν ἀνάσταση. (Ρωμ. 2:7) Πρῶτον, ὡστόσο, ἀπαιτεῖται ἀπὸ αὐτοὺς νὰ θυσιάσουν τὴν ἀνθρώπινη ζωὴ τους, ὅπως ἔκανε καὶ ὁ Ἰησοῦς. (Ρωμ. 12:1) Ακολουθοῦν τὰ βήματά του, υποφέροντας καὶ

πεθαίνοντας μαζί του για να ζήσουν και να βασιλέψουν μαζί του. Το εδάφιο-κλειδί μας, λοιπόν, με την αυστηρότερη έννοια της λέξης, ισχύει για τους αγίους της Εποχής του Ευαγγελίου.

Με υπομονή και ζήλο, αυτοί επιδιώκουν να γνωρίσουν τον σωστό δρόμο και να περπατήσουν σε αυτόν. Έχουν μάθει ότι είναι ένας «στενός δρόμος», ένας τρόπος θυσίας. (Ματθ. 7:14) Έμαθαν, επίσης, ότι αυτός ο δρόμος τελειώνει μόνο όταν είναι πιστοί μέχρι θανάτου. Ωστόσο, ενθαρρύνονται να προχωρήσουν με αυτόν τον «σωστό τρόπο» (δρόμο) με την υπόσχεση ότι αν είναι πιστοί μέχρι τέλους, θα λάβουν την ανταμοιβή ενός «στεφάνου ζωής». —Αποκ. 2:10

Οι Γραφές κάνουν διάκριση μεταξύ των υποσχέσεων προς την εκκλησία και εκείνων για την υπόλοιπη ανθρωπότητα. Εκείνοι που έχουν «αυτή για να ακούσουν» κατά την παρούσα Εποχή του Ευαγγελίου, αντιμετωπίζονται από τον Θεό τώρα, ενώ η ελπίδα του κόσμου είναι στην μελλοντική επίγεια βασιλεία. (Ματθ. 11:15· 6:10) Επί του παρόντος, όσοι άκουσαν, ανταποκρίθηκαν και κρατήθηκαν από τη χάρη του Θεού εν Χριστώ, αναφέρονται μεμονωμένα ως νέο κτίσμα. «Όθεν εάν τις ήναι εν Χριστώ είναι νέον κτίσμα· τα αρχαία παρήλθον, ιδού, τα πάντα έγιναν νέα.» —Β' Κορ. 5:17

Ο λαός του Θεού στο σύνολόν του σε όλους τους αιώνες αποτέλεσαν πρότυπο για εμπιστοσύνη στον Κύριο. Αυτό ισχύει παρόλο που, συγκριτικά, λίγο φως δόθηκε, για παράδειγμα, στους δίκαιους Άβελ και Ενώχ στον κόσμο πριν από τον Κατακλυσμό. Σύμφωνα με το λόγο του Θεού, το «Σπέρμα» της γυναίκας ήταν να συντρίψει το κεφάλι του φιδιού, αλλά δεν καταλάβαιναν πολύ καθαρά τι σήμαινε αυτό. —Γέν. 3:15

Μετά τον Κατακλυσμό, αποκαλύφθηκε ότι αυτό

το ίδιο «Σπέρμα», όπως το σπέρμα του Αβραάμ, επρόκειτο να ευλογήσει όλες τις οικογένειες της γης. (Γέν. 12:3· 22:18) Το φως που σχετίζεται με αυτόν το «Σπέρμα» συνέχισε να αυξάνεται που, μέχρι τώρα, βλέπουμε την σχεδόν εκπλήρωσή του στην εγκαθίδρυση της μεσσιανικής βασιλείας μέσω του οποίου όλα τα έθνη θα έχουν την ευκαιρία να απολαμβάνουν την ειρήνη και να λάβει την αιώνια ζωή.

Πόσο ευλογημένοι είμαστε που τα μάτια μας άνοιξαν για να δούμε και να κατανοήσουμε τη σημασία για τους αιώνιους σκοπούς του Επουράνιου Πατέρα μας. (Ματθ. 3:16) Είθε η ζωή μας να είναι μια εκπλήρωση του εδαφίου-κλειδί μας, με το να εμπιστευόμαστε τον Κύριο με όλη μας την καρδιά σε κάθε εμπειρία της ζωής. ■